

Κριτική από τους εκλεγμένους στην Αυτοδιοίκηση με την υποστήριξη των Οικολόγων Πράσινων

Το εκλογικό πλειοψηφικό σύστημα, που έχει επιλεγεί για τη σύνθεση των νέων συλλογικών οργάνων της Αυτοδιοίκησης, ευνοεί το δικομματισμό και περιορίζει τον πλουραλισμό και τη συμμετοχή εκπροσώπων από μικρότερες παρατάξεις, τονίζουν οι εκλεγμένοι στην Αυτοδιοίκηση με την υποστήριξη των Οικολόγων Πράσινων.

Τα πάντα γίνονται χωρίς να μετέχουν στη διαβούλευση οι Περιφερειακοί Σύμβουλοι ενώ κυριαρχούν οι παρασκηνιακές δικομματικές διαβουλεύσεις, ώστε η κυβέρνηση να έχει έναν «προβλεπόμενο» συνομιλητή στη λήψη των αποφάσεων, εφόσον τα συλλογικά αυτά όργανα έχουν γνωμοδοτικές αρμοδιότητες σε καίρια θέματα.

Η κυβέρνηση προσπαθεί να χειραγωγήσει την «αποκεντρωμένη» αυτοδιοίκηση. Κι αφού έβαλε τα γνωστά εκβιαστικά διλήμματα στις αυτοδιοικητικές εκλογές, προσπαθεί τώρα να εφαρμόσει παντού τις μνημονιακές της δεσμεύσεις.

Τα συλλογικά όργανα της Αυτοδιοίκησης, τονίζουν οι εκλεγμένοι στην Αυτοδιοίκηση με την υποστήριξη των Οικολόγων Πράσινων, οφείλουν να διασφαλίζουν την εκπροσώπηση όλων των παρατάξεων και να ενεργούν με διαφάνεια, προάγοντας τις θέσεις της αυτοδιοίκησης και ισχυροποιώντας το θεσμικό της ρόλο.

Πιο αναλυτικά:

Με τα Π.Δ. 74 & 75 που δημοσιεύτηκαν στα ΦΕΚ 181 Α/22-8-2011 και ΦΕΚ 182 Α/22-8-2011 αντίστοιχα, συστάθηκαν τα νέα συλλογικά όργανα της Αυτοδιοίκησης, όπως προβλεπόταν άλλωστε και από την εφαρμογή του Ν. 3852/10 (Πρόγραμμα Καλλικράτης) με τη νέα διοικητική διαίρεση και δομή της χώρας που καθιέρωσε. Έτσι η Κεντρική Ένωση Δήμων και Κοινοτήτων Ελλάδας (ΚΕΔΚΕ) και οι Τοπικές Ενώσεις Δήμων και Κοινοτήτων (ΤΕΔΚ) διαλύονται μετά τις συγχωνεύσεις των Δήμων και την κατάργηση των Κοινοτήτων, με αποτέλεσμα να δημιουργούνται νέα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου, δηλ. η Κεντρική Ένωση Δήμων Ελλάδας (ΚΕΔΕ) και οι Περιφερειακές Ενώσεις Δήμων (ΠΕΔ), αντίστοιχα, τα οποία υπεισέρχονται αυτοδίκαια σε όλα τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των προηγούμενων (αρ.282 παρ.11, ν. 3852/10). Το ίδιο συμβαίνει και με την Ένωση Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων Ελλάδας (Ε.Ν.Α.Ε.) και την αντικατάστασή της από την Ένωση Περιφερειών Ελλάδας (ΕΝ.Π.Ε.) μετά την κατάργηση των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων και την αντικατάστασή τους απ' τις αιρετές Περιφερειακές Αυτοδιοικήσεις (αρ.282 παρ.12 και αρ.283 παρ..2,3).
Την εποπτεία των νέων οργάνων έχει ο Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης σύμφωνα με το αρ.282 παρ.9 του ν. 3852/10, το οποίο όμως χρήζει τροποποίησης μετά τον πρόσφατο ανασχηματισμό της κυβέρνησης (16/6/2011) και το διαχωρισμό των αρμοδιοτήτων μεταξύ του Υπουργού Εσωτερικών (Χ. Καστανίδη) και του Υπουργού Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης (Δ. Ρέππα).

Δυστυχώς, η όλη διαδικασία έγινε «εν αγνοία» και χωρίς να μετέχουν στη διαβούλευση οι Περιφερειακοί και Δημοτικοί Σύμβουλοι και χωρίς να έχουν καταθέσει τις δικές τους προτάσεις. Έτσι, για άλλη μια φορά η αποκέντρωση και η δημοκρατία «παρέμεινε στα χαρτιά».

Οι γραφειοκρατικές όμως διαδικασίες δεν εμπόδισαν την εξέλιξη των παρασκηνιακών κομματικών διαβουλεύσεων για την υποστήριξη των εκπροσώπων που θα στελεχώσουν τα νέα όργανα, γεγονός το οποίο επαληθεύτηκε στις Περιφέρειες και τους Δήμους όπου

διενεργήθηκαν ήδη εκλογές.

Έτσι, *η οργανωμένη συνεργασία, η προαγωγή κοινών σκοπών και η εκπροσώπηση των Δήμων και των Περιφερειών της χώρας* (αρ. 282 παρ.9) μέσα από τα νέα συλλογικά όργανα επιχειρείται μέσω των κυβερνητικών επιλογών, έτσι όπως αυτές θα αντικατοπτρίζονται στα νέα προβεβλημένα στελέχη της πλειοψηφίας, τόσο σε επίπεδο Δήμων, όσο και Περιφερειών.

Είναι γεγονός ότι το εκλογικό πλειοψηφικό σύστημα που έχει επιλεγεί, ευνοεί για μια ακόμα φορά το δικομματισμό, περιορίζοντας τον πλουραλισμό απόψεων και τη συμμετοχή εκπροσώπων από μικρότερες παρατάξεις.

Ωστόσο, και σε ό,τι αφορά τον Α' βαθμό Αυτοδιοίκησης αγνοήθηκε η έγκαιρα εκφρασμένη γνώμη τόσο των ΤΕΔΚ, όσο και της ΚΕΔΚΕ, ότι «*το Π.Δ. θα πρέπει να διασφαλίζει τη συμμετοχή στις εκλογές όλων ανεξαιρέτως των αυτοδιοικητικών παρατάξεων», αλλά και ότι «Κριτήριο για την εκπροσώπηση των δήμων στις γενικές συνελεύσεις των ΠΕΔ να μην είναι ο πληθυσμός, όπως προβλέπεται στις προτεινόμενες διατάξεις του Π.Δ.*
».

Η επιλογή με τις δύο κάλπες στους Δήμους, ξεχωριστά για την πλειοψηφία και για τη μειοψηφία, αποτελεί μια προσπάθεια του Υπουργείου να διατηρήσει «πάση θυσία» τους άδικους συσχετισμούς που διαμορφώνει το πλειοψηφικό εκλογικό σύστημα.

Σε ό,τι αφορά το Β' βαθμό η πρόσφατη περίπτωση της διαδικασίας στην Περιφέρεια Ν. Αιγαίου επιβεβαιώνει την ενισχυμένη, ολοκληρωτικού τύπου, κυριαρχία της πλειοψηφίας. Μετά τις εκλογές της 30ης Αυγούστου η Περιφέρεια Ν. Αιγαίου θα εκπροσωπηθεί στην ΕΝΠΕ με 10 άτομα συνολικά, εκ των οποίων οι 6 είναι ο Περιφερειάρχης και οι Αντιπεριφερειάρχες (αρθ.6) και οι 4, από τους εκπροσώπους που προκύπτουν με το πληθυσμιακό κριτήριο (αρθ.11). Από τους 4 αυτούς, οι 3 ανήκουν στην πλειοψηφούσα παράταξη και 1 στη μείζονα αντιπολίτευση. Οι άλλες παρατάξεις ανύπαρκτες! Στην ουσία δηλαδή η πλειοψηφούσα παράταξη κατέλαβε τις 9 από τις 10 θέσεις!! Αυτό βάφτισαν οι

συντάκτες του Π.Δ. «διασφάλιση της συμμετοχής και της αντιπροσωπευτικότητας»!

Σε όλες τις περιπτώσεις, η πληθυσμιακή υπεροχή εξασφαλίζει «θέση» στα κομματικά «διευθυντήρια», όπως φαίνεται να εξελίσσονται τα νέα συλλογικά όργανα.

Είναι πασιφανές ότι η κυβέρνηση προσπαθεί με κάθε τρόπο να χειραγωγήσει την «αποκεντρωμένη» αυτοδιοίκηση. Κι αφού έβαλε τα γνωστά εκβιαστικά διλήμματα στις αυτοδιοικητικές εκλογές, προσπαθεί τώρα να εφαρμόσει παντού τις μνημονιακές της δεσμεύσεις.

Κάθε έννοια εκπροσώπησης και συμμετοχικότητας καταστρατηγείται, αποκλείοντας έτσι τις μειοψηφίες και τις ανεξάρτητες φωνές της αυτοδιοίκησης, τόσο του Α', όσο και του Β' βαθμού, από τη διαμόρφωση του νέου σκηνικού όπως αυτό περιγράφεται στους σκοπούς των δύο Π.Δ. των νέων συλλογικών οργάνων (άρθρα 1 και 2 αντίστοιχα).

Ιδιαίτερα στην περίπτωση της ΕΝ.Π.Ε., ο ορισμός ex officio (αρ. 6 παρ.1 του σχεδίου Π.Δ.) των αιρετών της πλειοψηφίας είναι αντισυνταγματικός και περιορίζει το δικαίωμα της ελευθερίας του «συνδικαλίζεσθαι» (άρθρο 25, παρ.3 Σ), που είναι συνυφασμένο με την αρχή της πολλαπλότητας και της ίσης μεταχείρισης. Μια τέτοια επιλογή αποσκοπεί στον «στραγγαλισμό» της αντιπολίτευσης.

Με τις ρυθμίσεις αυτές είναι σαφές ότι η κυβέρνηση προτιμάει να έχει έναν «προβλεπόμενο» συνομιλητή στη λήψη των αποφάσεων, εφόσον τα συλλογικά αυτά όργανα έχουν γνωμοδοτικές αρμοδιότητες σε καίρια θέματα, όπως η κατανομή των Κεντρικών Αυτοτελών Πόρων στους Δήμους και τις Περιφέρειες. Η κατανομή αυτή γίνεται με Κοινή Απόφαση (ΚΥΑ) των Υπουργών Εσωτερικών και Οικονομικών, ύστερα από γνώμη της Κ.Ε.Δ.Ε. και της ΕΝ.Π.Ε., (άρθρα 259 παρ. 3 & 4 και 260 παρ. 5 αντίστοιχα του ν.3852/10), προκειμένου να καθοριστούν τα ποσοστά που προορίζονται για την κάλυψη λειτουργικών και λοιπών γενικών δαπανών, επενδυτικών δαπανών αλλά και ο τρόπος και η διαδικασία κατανομής των ποσών που αναλογούν στα ανωτέρω ποσοστά. Γνωμοδοτικές μεν αρμοδιότητες, με βαθειές συνδικαλιστικές συνέπειες δε, στην περίπτωση που δεν ληφθούν

υπόψη, όπως έχει αποδειχτεί στην πράξη.

Καταλήγοντας, επισημαίνουμε ότι οι κυβερνητικοί σχεδιασμοί μόνο κακό μπορούν να προκαλέσουν στην Αυτοδιοίκηση.

Τα συλλογικά όργανα της Αυτοδιοίκησης:

• Οφείλουν και πρέπει να είναι ανεπηρέαστα από τις εντολές της κεντρικής εξουσίας και να εκφράζουν τις πραγματικές ανάγκες των τοπικών κοινωνιών, είτε σε δημοτικό, είτε σε περιφερειακό επίπεδο.

• Οφείλουν και πρέπει να διασφαλίζουν την απρόσκοπτη εκπροσώπηση όλων των παρατάξεων στις Γενικές τους Συνελεύσεις.

• Οφείλουν και πρέπει να ενισχύουν τη συμμετοχή όλων των εκλεγμένων στη διαμόρφωση του διαλόγου που αφορά το παρόν και το μέλλον των περιφερειών, των πόλεων και των τοπικών κοινωνιών είτε σε εθνικό, είτε σε ευρωπαϊκό ή/και διεθνές επίπεδο.

• Οφείλουν και πρέπει να συγκροτούν Διοικητικά Συμβούλια και εποπτικά όργανα, στα οποία θα έχουν «δυνατότητα εκπροσώπησης» όλες οι παρατάξεις που έχουν εκλεγεί στα δημοτικά και περιφερειακά συμβούλια.

• Οφείλουν και πρέπει να ενεργούν με διαφάνεια, προάγοντας τις θέσεις της αυτοδιοίκησης και ισχυροποιώντας το θεσμικό της ρόλο.

Περιφερειακοί Σύμβουλοι
Ανηψητάκης Αντώνης (Κρήτη)
Γιαννίρης Ηλίας (Βορ. Αιγαίο)
Δημαράς Γιώργος (Αττική)
Διάκος Κώστας (Αττική)
Κουρέτας Δημήτρης (Θεσσαλία)
Μακρής Αθανάσιος (Α. Μακεδονία – Θράκη)
Μπούκλης Λάμπρος (Πελοπόννησος)
Παπακωνσταντίνου Κώστας (Δυτ. Ελλάδα)
Τρεμόπουλος Μιχάλης (Κεντρ. Μακεδονία)
Χρυσόγελος Νίκος (Νοτ. Αιγαίο)

Δημοτικοί Σύμβουλοι
Γιόκαρης Βασίλης (Τρίπολη)
Δραγούμης Φίλιππος (Αθήνα)
Ιωαννίδης Λευτέρης (Κοζάνη)
Μάτης Χρήστος (Θεσσαλονίκη)
Μερτίρης Γιώργος (Ραφήνα-Πικέρμι)
Σεβαστιάδης Θέμης (Θεσσαλονίκη)
Στασινός Παναγιώτης (Λαμία)